

Sursa: "POPESCU"

00199/ 10.05.1973

Participă: - 100 -

nr. 001022

Strict secret

Exemplar nr 3

S. B. 2

NOTA INFORMATIVA

=====

M. + Indic. - 100 -

P. + "POPESCU"

F.: Acum cu domnul Horvath. Am făcut duminică trecută din nou o ieșire cu piesa de teatru pe care am pregătit-o acum. Omul ne ia foarte tare în ultimul timp cu această muncă pe care ni-o însuflă tot timpul, această muncă pe care trebuie să o depunem pentru maghiarii de aici în sensul că ne forțează ca în fiecare sâmbătă, în fiecare duminică să ieșim cu piesa de teatru pentru a avea cât mai multe întâlniri, cât mai multe adunări cu cetățenii maghiari din satele respective.

Acum cu chestiunea aceea, a adresei primate de către mine. Eu am încercat, după cum am discutat data trecută, să lipesc acea problemă. Am discutat cu el, am fost la el acasă, la noua locuință și am discutat pe îndelepte despre acea problemă. Și a luat așa frumos, am arătat că eu sînt acum într-o situație foarte critică. Apropo de situația critică. Atunci dv. ați avut dreptat cu faptul că sînt pus pe liber. În realitate sînt pus pe liber. Deci acum am început să discut treaba aceasta și l-am rugat să intervină la primar, să mă ajute să primesc locuința pe care a avut-o înainte, decît locuința veche. Acum mi-am promis tot sprijinul și mi-a spus că el mă va prezenta ca pe un, deci va prezenta realitatea, că sînt un om activ în cadrul acelei grupe de teatru pe care el o conduce, că sînt un om care-și dă tot interesul în această muncă și va încerca prin relațiile pe care le are el cu primarul să-mi aranjeze această problemă.

. / .

98

Bineînțeles că mi-a spus că cu toate relațiile pe care le are el cu primarul nu poate să-ningaranteze, însă el va încerca să facă tot posibilul ca să primesc locuința respectivă.

După aceea am discutat problema lui maică-mea. Deci problema referitoare la vizita pe care a făcut-o maicămea. M-a întrebat ce lucruri a adus, dacă nu are ceva mă rog, de vînzare, s- interesat omul așa în general, cum ce părere are, cum cum îi acol. și atunci i-am aruncat acea pastilă și am spus: să știți că eu am comunicat lui maică-mea atunci acel nume și l-a primit acolo. Omul a spus doar atât și rețin foarte exact acel moment, cum a spus foarte bine că ai comunicat, e în regulă. S-a eschivat să mai discute în continuare această problemă.

După aceea am discutat cu el problema, a dică misiunea noastră pe care noi o am avea în cadrul acelei grupe de teatru. De șansele și perspectivele pe care pe care le putem avea în activitatea noastră pe care o depunem în fiecare zi.

Acuma după cîte văd și după cele discutate cu el acasă, ține foarte, foarte mult la mine și mi-a promis tot sprijinul în ceea ce privește locuința și mi-a confirmat verbal că el este convins că dînt un om care merită și care trebuie să fie ajutat. Acuma nu știu în ce măsură mă pot bucura de acea lipitoră, însă mie totuși mi s-a părut că am reușit să leg un contact, pentru că dacă omul nu a negat acea treabă, bineînțeles că a refuzat să mai discute acea treabă și eu aici nu am încercat să întind discuția în continuare pe această problemă. Însă mine m-a bucurat atât că el nu a negat această treabă. Acuma urmează ca mine și în zilele următoare să discut cu el, să mă țin de el în continuare, m-a chemat și la el acasă să discutăm problema aceasta. El va discuta în acele zile cu Weigartner și atunci îmi va spune care este situația.

M.: Da.

P.: Deci cum asta ar fi cu domnul Horvath.

M.: Rămîn toate problemele pe care le-am discutat data trecută ca sarcini, conduită, tactică în discuții cu oamenii respectivi și dacă apar probleme noi pînă luna viitoare, așa,

le rețineți, le discutăm și în funcție cum evoluează
discuțiile dv. cu elementele respective din preocuparea
dv. așa o să hotărîm cum să acționăm. Bine ?

P.: Bun.